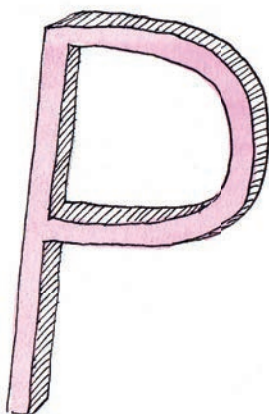

alle

GOEDE DINGEN

BEGINNEN met
een

1.

Pen, papier, potloden en paarden. En toevallig ook mijn naam:
Pippa.

2.

(en ik inmiddels)

Ik heet dus Pippa, ook wel Pip, dat liefhebber van paarden) betekent. Mijn moeder houdt haar hele leven al van paarden en van Pippi Langkous, dus daarom heet ik Pippa. Pippa is mijn naam, maar wie ik werkelijk ben dat weet ik niet.

3.

Dit weet ik wel:

P

Paardenliefhebster

i

Intelligent en heel erg in de war

P

Philosofisch (oké, oude spelling)

P

Pen, papier en potloden

A

Ardig

ook)

Lief

Eerlijk

Echt

Uniek (want iedereen is uniek)

Waanzinnig nieuwsgierig

Eigenwijs (hoor IK van anderen)

Natural... (op een natuurlijke manier...)

Horsemanship (... met paarden omgaan)

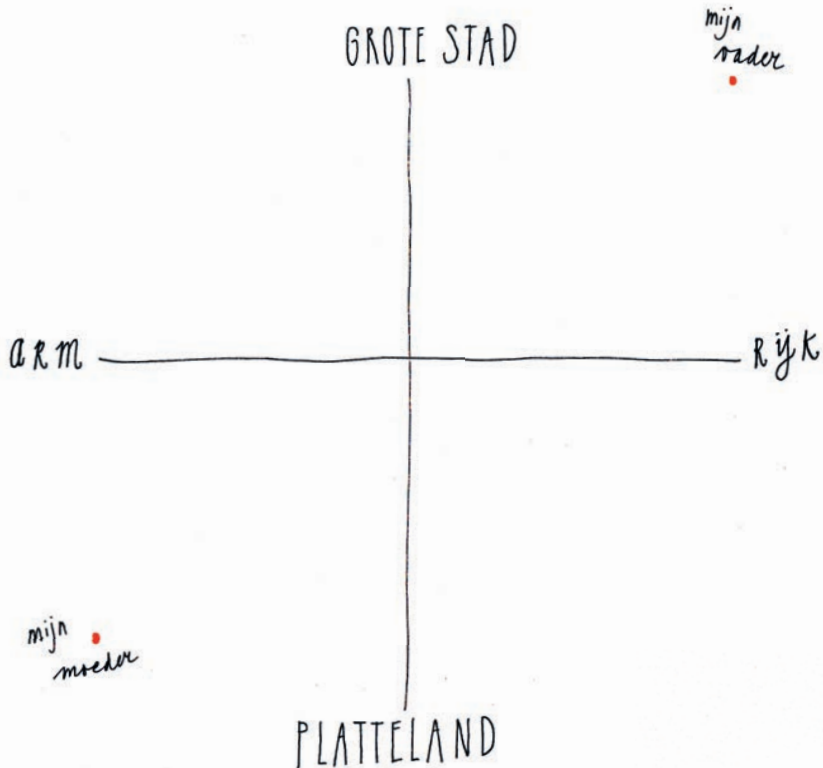
Arm op de boerderij

Rijk in de stad

Trouw aan alle mensen en dieren om mij heen

Natural Horsemanship touwhalster

4.

Wat het niet makkelijker maakt om mezelf te begrijpen is dat ik een gespleten persoonlijkheid heb. Doordeweeks woon ik bij mijn moeder en onze paarden in een vervallen boerderij, ergens waar de wife je niet kan vinden, diep verstopt op het Platteland. In het weekend woon ik bij mijn vader in een chic appartement in het witte wijn-reservaat (wit slaat daarbij zowel op de wijn die gedronken wordt als op de kleur van de mensen die de wijn drinken) oftewel het dure gedeelte van de Grote Stad. Doordeweeks ruim ik verse paardenvijgen op. In het weekend drink ik verse chai latte bij Starbucks. Om maar iets te noemen.

5.

Ik ben twee verschillende mensen. Met een verschillende smaak. Met verschillende kleding. Met verschillende beste vriendinnen. En zelfs met een verschillende lach. In het weekend lach ik vaker en hoger. Doordeweeks lach ik minder vaak, maar dieper.

6.

Om mezelf bij te houden schrijf ik in dit *journal*. Om wijs te kunnen worden uit de ongenadige puinhoop die mijn ouders van mijn leven hebben gemaakt. Waar ik dan mijn eigen weg in moet zien te vinden. Alsof dat zo makkelijk is.

Ik schrijf vaak op zondagavond. Als ik net terugkom uit de stad. Mijn gedachten zijn nog niet gelijk thuis. Die komen wat later aan. Die hangen nog rond op het plein, op de grachten, bij Phine (mijn beste Stads-vriendin).

Dat vind ik het moeilijkst van gescheiden zijn, het weggaan en opnieuw thuiskomen. Beide kanten op. Twee keer per week opnieuw. Van schrijven en tekenen word ik rustig. In mijn journal heb ik mijn eigen wereld.

SCHRIJF & TEKEN RITUEEL

7.

WAT BELANGRIJK IS OM OVER MIJ TE WETEN

- Ik ben 14.
- Ik wil graag alles begrijpen.
- Ik heb twee levens, een bij mijn vader en een bij mijn moeder.
- Ik heb twee beste vriendinnen, Dorris op het Platteland en Phine in de Grote Stad.
- Ik voel me *altijd* thuis bij paarden.
- Ik kan niet zonder mijn journal, dat gaat altijd met me mee.
- Ik heb een hekel aan brood. Ik heb er niet genoeg spug voor.
- Ik hou niet van afscheid nemen. Lastig als je dat twee keer per week moet doen!
- Ik heb nog nooit gezoend. (Met tongen.)

WAT NIET BELANGRIJK IS OM OVER MIJ TE WETEN

- School kost me geen moeite. (De lessen zelf dan, alles voor, tussen de lessen door en na de lessen des te meer.)
- Mijn tweede teen is langer dan mijn grote teen. (Hoe heet die tweede eigenlijk? Wijsteen?)
- Ik ben nergens allergisch voor, ik eet gluten en noten en melk en bijen kunnen me prikken. Ik eet alles. Als het moet allemaal door elkaar.
- Ik lees nog steeds graag de *Donald Duck*.
- Ik heb nog nooit gezoend. (Met tongen.)

SLECHTE GEWOONTE:
IK ruik aan alles

8.

Mijn zusje, van wie ik echt zielsveel hou, heet Poppy. Zij is bijna 8. Ze is extreem schattig. Altijd al geweest. Poppy ruikt heel lekker. 's Nachts kruip ik vaak bij haar in haar bedstee en dan snuif ik in haar nek. Zoals ik ook bij de paarden in hun nek ruik. Paarden ruiken ook lekker. Anders. Poppy ruikt zacht naar Poppy. En zij vindt het best als ik aan haar ruik.

Ik ben een tijdje naar een praatmevrouw gegaan, Elsbeth, een psycholoog om met haar over de scheiding van onze ouders te praten. Dat zou me kunnen helpen, volgens mijn moeder. Weggegooid geld, vond mijn vader. Ik wou ook graag in de nek van Elsbeth ruiken maar dat zou gek zijn om te vragen, dus dat heb ik niet gedaan. Dan hadden ze me waarschijnlijk voor jaren opgesloten. Ik heb me voorbeeldig gedragen en gezegd dat ik zowel mijn vader als mijn moeder begrijp.

Maar dat is precies het probleem. Ik begrijp mijn vader én ik begrijp mijn moeder. Ik ben zelfs iemand anders bij mijn vader in de Grote Stad dan bij mijn moeder op het Platteland. Zo goed begrijp ik ze. Ik kan door hun ogen kijken en zien wat ze van me verwachten.

9.

Mijn ouders zijn geen makkelijke mensen om van te houden. Mijn vader is bokkig en stuurs en alles moet precies gaan zoals hij het wil. Mijn moeder is meegaander, maar dat komt vooral omdat ze er niet helemaal is. Ze vliegt weg met haar aandacht. Ze kijkt je aan, maar haar blik lijkt af te ketsen en weer terug in haar eigen hoofd te stuiteren.

Toch zijn het mijn ouders. Allebei evenveel. Zij zijn gescheiden maar ik wil niet tussen ze kiezen. Daarom heb ik een nieuwe achternaam genomen. Mijn vader heet Olivier Ligthart en mijn moeder Katja van Leeuwen. Ik heb hun namen doormidden gehakt en eerlijk van allebei de helft genomen en noem mezelf nu: Pippa Leeuwenhart. Dat lijkt me een mooi begin in de zoektocht naar wie ik ben.

10.

Mijn moeder kan beter opschieten met dieren dan met mensen. Dat zegt ze zelf. Ze is kunstenaar – maar dat mag je geen beroep noemen als je er geen fluit mee verdient (woorden van mijn vader), en ze werkt met paarden – maar dat mag je eigenlijk geen werken noemen, want beiden moeten er plezier aan beleven (woorden van mijn moeder).

Mijn vader houdt meer van cijfers dan van woorden. Cijfers zijn duidelijk. Hij is tandarts, rijdt in een dikke Landrover Discovery – wat natuurlijk totale onzin is als je in de stad woont (woorden van mijn moeder).

katja

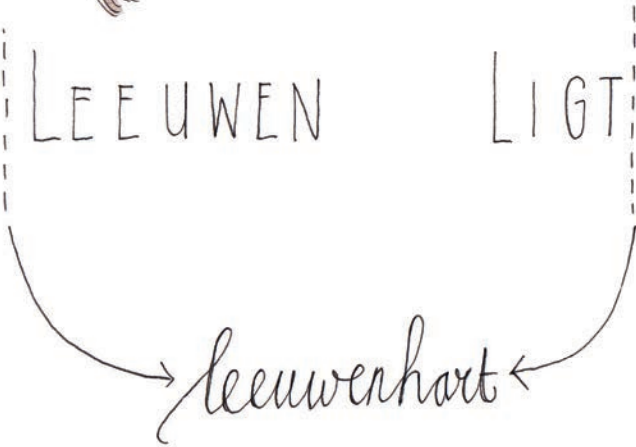

olivier

VAN LEEUWEN

LIGTHART

leeuwenhart

pippa

c'est moi

mijn moeder

KIT JA VAN LEEUWEN

houdt meer van

DIEREN DAN VAN
mensen